

PROTOKÓŁ

19.
39

Warszawa, dnia 4 lutego 1950 r. Sędzia Apł. sądowy Irene
 Skonieczna, działając na zasadzie Dekretu z dnia 10 XI. 1945 r.
 (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 293) o Głównej Komisji i Okręgowych Komisjach
 Badania Zbrodni niemieckich w Polsce, jako członek Głównej Komisji, prze-
 słuchał w trybie art. 255 w związku z art. 107, 115 Kodeksu Postępo-
 wania Karnego niżej wymienioną osobę, która zeznała co następuje:

Nazywam się

Imię i nazwisko: - Zofia Szpikowska z d. Dziadek
 Data i miejsce urodzenia: - 18.10.1884 (później) Gąsiek wof. Lublin
 Imiona rodziców: - Aleksander i Maria z d. Redrupiska
 Zawód ojca: - rolnik
 Przynal. państw. i narod.: - polska
 Wyznanie: - rzymsko-katol.
 Wykształcenie: - 4 oddziały szkoły powsz.
 Zawód: - prac. fabryczna
 Miejsce zamieszkania: - Łódź 9 m 24
 Karalność: - niekarana

Wybuch powstania warszawskiego 1944 roku zastał mnie
 w domu przy ul. Łódź 9. Do dnia Kapitulacji powsta-
 nia (data dokładnie nie pamiętam) teren nasz był przez
 cały czas w rękach powstańców. Dnia 6-go października 1944
 roku do naszego domu weszli Niemcy. Ludność z naszego
 domu i domów sąsiednich zaczęła częściowo wychodzić w
 kierunku na Łódź, Włochy, Pa i kilka setek osób z naszego
 domu zostaliśmy do dnia następnego. Później Niem-
 cy mówili, że ludzie starsi będą mogli pozostać w swoich
 mieszkaniach, jednak na następnym dniu t.j.: 7-go,
 rano, kazali wszystkim wychodzić. Prowadzili nas w kupa-
 kach piechotą na Warszawę do Łódzi, a stamtąd po

60

ciągami zostaliśmy wywiezieni w różne strony Białej,
 Ja nie dostajam do Kielec.

O takich zbrodniach niemieckich na naszym tery-
nie nie słyszałam.

Na tym protokół zakończono i odczytano.

Protokolowała:

Teresa Zółka

Suplikantka Zofia

B. Skowron